

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

---

## Spaltaren: Glädjen i vardagen

Kejonen, Eetu

*Published in:*  
Åbo Underrättelser

Published: 29/10/2021

*Document Version*  
Accepted author manuscript

*Document License*  
All rights reserved

[Link to publication](#)

*Please cite the original version:*  
Kejonen, E. (2021). Spaltaren: Glädjen i vardagen. *Åbo Underrättelser*, (29.10.2021), 15.  
<https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe202201148541>

### General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

### Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

## Glädjen i vardagen

Det har varit grått och mörkt – regnigt, blåsigt och allt sådant som hör hösten och den kommande vintern till. Vardagen har så småningom blivit en enda klump av gråa dagar som blir allt mörkare och kortare. Inte nog med det – hösten innebär brådska, tajta tidtabeller och en tillvaro då man bara kan drömma om sommaren, värmen och friheten. Just nu, i slutet av oktober, brukar jag tänka att nu har vi uppnått den mörka tidens höjdpunkt, det kan inte bli mörkare. Men det blir det, som vi mycket väl vet. Tiden mellan november och januari innebär att leva som inne i en säck som utestänger ljuset.

Jag har många gånger tänkt på hur ljuset påverkar oss. Sommaren är ljusets tid, medan vi snart närmar oss den andra ytterligheten. I det avseendet är vårt land ytterligheternas land, och den verkligheten påverkar oss. Årstidsbunden depression är ett lika välkänt fenomen som de ljusa sommarnätternas magi.

Just nu är det viktigt för mig att värna tanken om glädjen i vardagen. Det skulle vara så enkelt att låta sig dras ner av den gråa vardagen, och just därför behöver jag en medveten motvikt. När det vanliga livets och höstens realiteter tränger sig på, är det bra att påminna sig om vad man har att vara glad och tacksam för. Det finns så mycket i min vardag som jag kan vara tacksam över – hälsan, vännerna, böckerna, tron, arbetet, olika kulturevenemang – bara för att nämna några. Även små saker kan ge upphov till glädje.

Den lutherska tanken om kallelsen erbjuder ännu en orsak till glädje och tacksamhet i vardagen. Människans liv som kristen förverkligas i den vanliga vardagen. Vi tjänar Gud och våra medmänniskor när vi ägnar oss åt våra vardagssysslor. Många glädjeämnen i mitt liv kan också ses som kallelser – jag har mitt arbetsliv där jag tjänar mina medmänniskor och jag kan förverkliga min kallelse som nästa i mina vänskapsrelationer och när jag umgås med mina nära anhöriga. Ibland går det bättre och ibland sämre, men det vardagliga livets kallelse räcker till – vi behöver inte alltid jaga efter extrema upplevelser för att livet ska kännas meningsfullt eller, till och med, välsignat. Och inget hindrar att vi mitt i vår vardag också gör någonting utöver det vanliga – vi kan tända ett ljus och vänta på jultiden, som innehåller löftet om ljus och värme. Och vi kan fråga oss själva hur vi kan sprida vardagsglädje i vår omgivning.

Eetu Kejonen

Eetu Kejonen är teolog och amanuens för digital publicering vid Åbo Akademis bibliotek